

saadan Merudgift" — altsaa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for Staten — „hvis Omstændighederne i øvrigt taler for at tage den“. Og dette finder Bladet var Tilfældet her. Ja, det er akkurat samme Konklusion, som jeg gjorde gældende ved første Behandling: at man har ikke Lov til at stille sig op og sige: Det er trange Tider for Skatteyderne herhjemme, derfor maa vi skære ned her. Nej, saa skal man gaa den Vej, som „Berlingske Tidende“ her udtaler, man skal gaa, man skal sige til sig selv: Kan de gamle undvære dette Brændsel, er deres Understøttelse saa stor, at de er i Stand til at købe det, og er de ikke i Stand til det, har Samfundet saa Raad til at ofre de 2 Millioner, det koster at give de gamle Brændsel?

Naar Bladet kommer til denne Opfattelse, er det af to Grunde. For det første de gamles Trang. Det hedder herom: „Der er efter vor Mening ingen tvingende Grund til at rejse principiel Modstand mod en Lovgivning, der ikke giver Rentenyderne mere, end de før har faaet.“ Jeg synes, at „Berlingske Tidende“ her vil sætte Fingeren paa, at hvis der var Tale om nye Ting, Forbedringer, maatte man i en ekstraordinær Tid se bort fra dette, men da der kun er Tale om at give dem, hvad de har faaet før, finder Bladet ingen Anledning til, at dets Partifæller skal gaa den Vej, de er gaaet. Den anden Grund til, at Bladet indtager denne Stilling, finder jeg i Ordene: „Og hvad det angaar, at man vil værne Kommunerne, det vil sige de kommunale Skatteydere, saa turde Følgen af Lovforslagets Forkastelse blive det, at Skatteyderne i adskillige Kommuner snarere opnaar en Forøgelse end en Lettelse af deres Byrde.“ Ja, her tror jeg, Bladet har saa fuldt ud Ret. Med den humane Aand, der nu raader omkring i vore Kommunalbestyrelser, vil sikkert ingen Kommunalbestyrelse, selv om det foreliggende Lovforslag skulde faa den Skæbne ikke at blive vedtaget i Rigsdagen, undlade at gøre sit til, at de gamle kan faa Brændsel. Det er jo da heldigvis ogsaa saaledes, at der ikke i Aldersrenteloven findes noget Forbud imod at give de gamle Brændsel. Der er et Maksimum for Understøttelsen, og alle de gamle ligger jo oppe paa dette Maksimum, saa man kan ikke direkte give dem Penge til at købe Brændsel for, og man kan heller ikke hjælpe dem gennem Hjælpekassen, men der findes jo andre Veje at gaa.

Det ærede Medlem Hr. Hedegaard var forleden Dag inde paa en Omtale af Lovens

§ 5, der handler om, at man kan faa yderligere Hjælp paa Attest. Denne Paragraf kan jo benyttes. Der er ikke noget i Vejen for, at man kan sende den gamle hen til en Læge, fordi den gamle sidder og fryser, og saa vil Lægen give den gamle en Attest for, at det er en Sygdom at sidde og fryse, saa at den vedkommende maa have Brændsel. Det er altsaa, ligesom naar man oppe i Norge ikke kan faa Spiritus og derfor maa have den paa Lægeattest. Saaledes vil de gamle her i Fremtiden gaa til Lægen for at faa Brændsel. Men tror ærede Medlemmer, det er en billig Vej at gaa? For det første skal Attesten betales — kender jeg vore Læger ret, udsteder de ikke Attester i Hundredevis til de gamle uden at kræve Ekstrabetaling derfor —, og det vil altsaa sige, at Kommunerne faar en stor direkte Udgift til Lægerne, som de ellers kunde være sparet for. Men dertil kommer, at for et Beløb af 30 Kr. kan den gamle jo ikke dække sit Brændselsforbrug til en Vinter, saa der kommer et Tidspunkt, hvor dette første Kvantum er opbrugt, og saa gaar den gamle igen til Lægen, og Lægen udsteder en ny Attest. Tror ærede Medlemmer, det vil blive billigere for Kommunerne at faa en saadan Ordning indført? Og der er intet, som forbyder en saadan Ordning.

Man kan gøre noget andet. Man kan indlægge de gamle paa Alderdomshjemmene. Det vil være ganske naturligt at indlægge dem paa et Alderdomshjem, naar de sidder derhjemme i Lejligheden og fryser. Disse Hjem er ganske vist i højeste Grad overbelastede i Forvejen, men saa maa man jo udvide og bygge, og hvis det er i Landkommuner, noget saadant sker, vil jeg hilse det med Glæde, thi Landkommunerne kunde trænge til at faa bygget Alderdomshjem. Jeg tror nu bare ikke, det bliver gjort.

Endvidere kan man lægge de gamle ind paa Sygehusene. Men tror ærede Medlemmer, det vil blive billigere at give de gamle Sygehusophold paa 6—7 Maaneder? Eller tror ærede Medlemmer, vore Sygehuse er i Stand til at optage en saadan Invasion? Men hvis der ikke er anden Vej at gaa, maa man gøre det hellere end at se paa, at de gamle sidder og fryser.

Endelig er der endnu en Vej at gaa, og det er at oprette filantropiske Foreninger med det Formaal at skaffe de gamle Brændsel. Disse Foreninger behøver ikke at være store, en 20—30 Mennesker kan jo danne en Forening. Foreningen henvender sig til Offentligheden, og kender jeg Offentligheden ret i denne Tid, hvor der kaldes paa